

عنوان مقاله:

بررسی توسعه میان افزا در بافت های تاریخی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

افشین پورمختار دلیر - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام، تهران، ایران

محمدباقر خسروی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

محدوده تاریخی شهرها به دلیل دارا بودن خصوصیات فرهنگی و فرصتهای اقتصادی از اهمیت خاصی برخوردار بوده و موردتوجه میباشند، در ایران نیز اقدامات متنوعی در خصوص مرمت و باز زنده سازی این بافتهای ارزشمند تاریخی که دچار فرسودگی شدهاند و فعال نمودن این محدودهها به عنوان بخشی از فضای شهری معاصر انجام میپذیرد که ازاینگونه اقدامات، مرمت و احیای بناها و فضاهای ارزشمند و شاخص و ایجاد کاربریها و ساختارهای جدید کمک کننده به بافت قدیمی جهت رونق زندگی و فعالیت در آن میباشد. پیشرفت در روند حفاظت و احیای بافتهای تاریخی فرسوده که واجد ارزشهای میراث فرهنگی هستند، نیازمند توجه به کاربریهای هماهنگ و میانافزای جدید است. مسیله مهم پایبندی به اصول علمی احداث چنین بناهایی مربوط میشود تا همبافت فرسوده و هم میان افزای احداثی کیفیت و کارایی مضاعفی را در کنار هم داشته باشند. در دوران معاصر، عدم اتخاذ تدابیر مناسب و فقدان عزم بازدارنده عوامل فرسودگی، منجر به افزایش وسعت فرسودگی های شهری به خصوص در بافتهای کهن شده است. بنابراین بررسی و ارزیابی رویکردهای میان افزا در نوسازی بافتهای فرسوده و عوامل تاثیرگذار بر تحریک توسعه در چارچوب بهسازی و نوسازی اینگونه بافتها هدف این پژوهش است.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، بافت فرسوده، توسعه میان افزا، فضای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711152>

